

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobců: a) A. S., b) nezl. N. S.**, zastoupena žalobcem ad a) jako zákonným zástupcem, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, adresa pro doručování: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, poštovní přihrádka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2003, č. j. OAM - 491/VL - 19 - 08 - 2003, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 11. 2004, č. j. 24 Az 1035/2003 - 40,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 5. 2004, č. j. 24 Az 1035/2003 - 25, byla zamítnuta žaloba žalobců (dále „stěžovatelé“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2003, č. j. OAM - 491/VL - 19 - 08 - 2003, kterým bylo rozhodnuto o neudělení azylu stěžovatelům podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Proti tomuto rozsudku Krajského soudu v Ostravě podali stěžovatelé kasační stížnost, v níž současně požádali o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud přípisem ze dne 10. 9. 2004 vyzval stěžovatele v řízení podle § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), k předložení potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech a stanovil jim k tomu lhůtu 10 dnů ode dne doručení této výzvy. Uvedená výzva byla stěžovatelům zaslána na adresu uvedenou v kasační stížnosti. Protože nebyli zastíženi, byla podle § 42 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v tehdy účinném znění, uložena dne 14. 9. 2004 na poště. Jelikož si stěžovatelé zásilku nevyzvedli (nevyžádáno), je třeba mít podle výše uvedených ustanovení za to, že zásilka byla doručena třetí den ode dne uložení, tzn. 17. 9. 2004. Lhůta pro zaslání potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech

tak uplynula 27. 9. 2004. Jelikož v této lhůtě stěžovatelé na uvedenou výzvu nereagovali, krajský soud jejich návrh na ustanovení advokáta pro zastupování v řízení o kasační stížnosti usnesením ze dne 5. 11. 2004, č. j. 24 Az 1035/2003 - 40, zamítl.

Proti tomuto usnesení podali stěžovatelé kasační stížnost, o které Nejvyšší správní soud rozhoduje v tomto řízení.

Kasační stížnost není přípustná.

Mezi náležitosti kasační stížnosti patří podle § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání také důvody, pro které stěžovatel rozhodnutí krajského soudu napadá. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být stěžovatel podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzván k doplnění podání.

Kasační stížnost však lze podle § 103 odst. 1 s. ř. s. podat jen z důvodů zde uvedených. Opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., je taková kasační stížnost podle § 104 odst. 4 téhož zákona nepřipustná. Nepřipustnou kasační stížnost pak soud podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne.

V dané věci je kasační stížnost odůvodněna tak, že stěžovatelé nesouhlasí s uvedeným usnesením krajského soudu, neboť se v průběhu azylového řízení několikrát změnil azylový zákon a v důsledku špatné znalosti českého jazyka neměli možnost tyto změny prostudovat. Kasační stížnost je tak opatřena důvodem, splňuje také další náležitosti stanovené zákonem, pročež nebylo třeba stěžovatele vyzývat k odstranění vad podání podle § 106 odst. 2 s. ř. s.

Uvedený důvod však nesměruje ani proti posouzení právní otázky soudem, ani se jím nenamítají vady řízení před soudem. Nelze jej tedy podřadit pod žádný z důvodů uvedených v § 103 s. ř. s. Kasační stížnost je tak podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustná a Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ji ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Pro úplnost soud poznamenává, že pro řízení o kasační stížnosti mířící proti usnesení, kterým byla zamítnuta žádost o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě, Nejvyšší správní soud konstantně toleruje, že účastník řízení není zastoupen advokátem. Povaha rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, však vylučuje, aby v posuzované věci bylo možno nedostatek podmínky povinného zastoupení považovat za překážku, jež by bránila vydání rozhodnutí, jímž se řízení o kasační stížnosti končí. Za situace, kdy předmětem přezkumu je rozhodnutí, jímž nebylo vyhověno žádosti účastníka o ustanovení zástupce z řad advokátů, by trvání na podmínce povinného zastoupení vedlo k vlastnímu popření cíle, jenž účastník podáním žádosti sledoval, a k popření vlastního smyslu řízení o kasační stížnosti, v němž má být zkoumán závěr o tom, zda účastník právo na ustanovení zástupce má nebo nemá.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu